

Møderne, for at Medlemmerne kunde se den og faae mulige Fejl rettede, og det vilde have Betydning for os indbyrdes. Havde det ikke viist sig, at vi trængte til saadanne indbyrdes Styrkelsesmidler, saa havde jeg ikke tænkt derpaa. Men det er min Overbevisning, at vi trænge indbyrdes til at hjælpe hinanden.

Det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 23, har det høie Thing været saa venligt at tillade maatte komme under Forhandling. Jeg maa da maasse sige et Par Ord derom. Den nuværende Bestemmelse i § 23 om Forespørgsler gaar ud paa, at Forespørgslen indgives til Formanden og derefter anmeldes den i et Møde. Det følgende Møde søges Tilladelsen til dens Fremme, og i et senere Møde skal den forhandles. Altsaa først indgives den, i et Møde derefter anmeldes den; i et følgende Møde — ikke det følgende Møde — skal Thingets Tilladelse til dens Fremme søges, og senere, hvis da Tid og Veilighed gives, skal den til Forhandling. Det er i Overensstemmelse ogsaa med Praxis. Jeg rører ikke ved disse Bestemmelser. Men disse Bestemmelser ere lidet stemmende med Bestemmelserne i Forretningsordenen for flere, og det af de mest freistubede og mest parlamentariske Stater, og Bestemmelsen er tung i sine Bevægelser med Hensyn til Forespørgsler. Ganske vist kan der ved Forretningsordenens øvrige Bestemmelser hjælpes derpaa med Formandens Bistand; men det er ikke saaledes, at Thinget og Medlemmer have nogen særlig Veilighed til hurtig Fremme af deres Forespørgsler. Nu har jeg ladet det blive staaende som Regel, og jeg haaber, det vil blive Regel, hvor almen vigtige Sager ere til Forhandling, og hvor Forespørgsler ikke have til Hensigt at opnaa Dplysning om plebikkelige Forhold eller deslige, men gaa ud paa at foranledige en Debat i Thinget angaaende et vigtigt Samfundsemne, som man ønsker, at Ministeren vil gjøre til Gjenstand for Overvejelse, eventuelt for Forslag inden næste Samling. Men nu kan det dog for det Første ikke negtes, at der ikke sjældent gives Tilfælde, hvor man kan ønske Dplysning om Ministeriets Stilling til en eller anden pludselig indtraadt Begivenhed, eller vil afætte, hvad det vil gjøre i Anledning af en saadan Sag. Det kan endvidere ogsaa hændes, at Dplysninger kunne fremkomme om Ministeriets Embedsførelse, som foranledige Ønsket om hurtigt at faae Forklaring af Ministrene. I samme Grad, som Thinget følger sin Ret til Kontrol med Embedsmændenes — Ministrenes — Virksomhed og med deres Underordnedes Virksomhed, i samme Grad kan det være ønskeligt,

at Thinget let og bekvemt, uden stort Apparat som nu, kan komme til at begjære de fornødne Dplysninger, og enten strax faae dem, eller i alt Fald se Ministerens Tausshed eller Afvisning, som ogsaa er et betegnende Svar. De vide, hvorledes man i England, Frankrig, Ungarn, Nederlandene o. s. v. foruden at anvende den tungere Fremgangsmaade for Besvarelser af Interpellationer kan rette med Thingets Samtykke Forespørgslerj strax, naar Ministeren er til Stede, og faae dem tilladte strax. Kan Ministeren da svare, giver han Meddelelsen, ellers bliver den hurtigt mulig sat paa Dagsordenen for et følgende Møde. Det giver en Besejlsning mellem vedkommende Kammer og Ministeriet, som ofte nu savnes. Jeg har ved flere Leiligheder tænkt mig Ønskeligheden af: Hvad om nu Thinget vilde staa op og sige til vedkommende Minister: den og den Sag er saaledes forebragt, vil De paa Embedsvegne lade den undersøge og give Forklaring derover? — og Ministeren saa slutter sig dertil og gjør det, saa vil det ikke blot være til Betryggelse for Rigsdagen, men ogsaa være et Baand mere i Sammenlivet mellem Thinget og Ministrene. Af parlamentarisk konstitutionel Betydning vil det altsaa være. Forslaget gaar ud paa, at naar en Forespørgsel er indgivet med paategnet Begjæring om hurtig Fremme, bliver den — uanset det, der nu staar i Forretningsordenen — at anmelde i det Møde, forud for eller i hvilket den er indgivet. Jeg ser, det har været Gjenstand for Misforstaaelser. „I det Møde, forud for hvilket den er indgivet“ — det vil sige: naar den er indgivet om Formiddagen, kommer den til Anmeldelse i samme Dags Møde, men er den indgivet, f. Ex. idag Kl. 2, kommer den under et Ophold af Dagsordenens Numre til Anmeldelse i samme Møde. Er eller kommer da den Minister til Stede, hvem Sagen angaar, kan Thinget tillade, at Forespørgslen strax bliver stillet. Der er tilsvarende Bestemmelser andet Steds til denne Tanke. Forespørgslen rettes til vedkommende Minister og kan ofte under saadanne Forhold — det kan man nærmere ved Praxis gennemføre — blive ikke en lang Udvikling, men kun en Forespørgsel, saa kort som mulig. Ministeren svarer, saa er Sagen indledet, saa kan man siden ved Forslag tage den op til Forhandling. Er Ministeren ikke til Stede, og Thinget desuagtet har tilladt hurtig Fremme, da maa Forespørgslen opføres til Foretagelse, uden unødvendigt Ophold ved det følgende Møde. Det Samme vil være Tilfældet, dersom de tilstedeværende Ministre ikke ønske strax at besvare Fore-